

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՌՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

**2012 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 6-Ի ՀՀ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՄԵԾԱՄԱՍՆԱԿԱՆ
ԸՆՏՐԱԿԱՐԳՈՎ ԸՆՏՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆԵՐՈՎ ԹԻՎ 17 ԸՆՏՐԱՏԱ-
ՐԱԾՔՅՅԻՆ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ 2012 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 11-Ի
ԹԻՎ 41-Ա ՈՐՈՇՄԱՆ ՆԵՏ ԿԱՊՎԱԾ ՎԵՃԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ.**

Քաղ. Երեւան

22 հունիսի 2012թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոփյանի, Մ. Թոփուզյանի,
Ա. Խաչարյանի, Վ. Դովիհանիսյանի (զեկուցող), Ռ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի,
Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդ-
վածի 3.1-րդ կերի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 9-րդ կերի, «Սահմանադրական
դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25 և 74-րդ հոդ-
վածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2012 թվականի մայիսի 6-ի
ՀՀ Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով ընդունված արդյունքներով
թիվ 17 ընդունակարածքային ընդունակարածքային հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի
թիվ 41-Ա որոշման հետ կապված վեճի վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթը Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի
մեծամասնական ընդունակարածքային թիվ 17 ընդունակարածքային հանձնաժողովում
Գ. Ներսիսյանի՝ 17.05.2012թ. ՀՀ սահմանադրական դատարան մուտքագրված դի-
մումն է:

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը 2012թ. մայիսի 21-ի աշխատակարգային նիստում քննարկելով վերոհիշյալ դիմումի ընդունելիության հարցը, որոշում է կայացրել՝ համաձայն «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի 3-րդ, 5-րդ մասերի, 74-րդ հոդվածի 4-րդ և 19-րդ մասերի պահանջների՝ գործն ընդունել քննության եւ գործով որպես պարագայինող կողմ դատավարությանը ներգրավել թիվ 17 ընդունած գործում աշխատավայրի ընդունածությանը հանձնաժողովին։ Նշված որոշմամբ գործով գեկուցող է նշանակվել ՀՀ սահմանադրական դատարանի անդամ Վ. Հովհաննիսյանը։

Սահմանադրական դատարանում դիմուղ կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունությամբ թիվ 17 ընդունածությունը պարզաբանվում է համաձայն Գ. Ներսիսյանի ներկայացուցիչներն են փաստաբաններ S. Եղորյանը եւ L. Դակորյանը, իսկ որպես պարագայինող կողմ ներգրավված՝ թիվ 17 ընդունածությունը պարզաբանված է ներկայացուցիչներն են թիվ 17 ընդունածությունը պարագային ընդունածությունը ներկայացուցիչներն են թիվ 17 ընդունածությունը պարագային ընդունածությունը նախագահ Ա. Մարգարյանը, ՀՀ կենտրոնական ընդունածությունը աշխատավայրի իրավաբանական վարչության պետ Ն. Հովհաննիսյանը։

Ուսումնասիրելով գործով գեկուցողի գրավոր հաղորդումը, կողմերի եւ նրանց ներկայացուցիչների գրավոր բացապրությունները, հետազոտելով դիմումը եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ**։

1. Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդունություններն անցկացվել են 2012 թվականի մայիսի 6-ին՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 68-րդ հոդվածում նախադեսված ժամկետում։ Ընդունությունների կազմակերպման եւ անցկացման նպարկով Հայաստանի Հանրապետության ընդունությունների ժամկետում հիմքերով կազմավորվել է թիվ 17 ընդունածությունը պարագային ընդունածությունը։ Ընդունությունը ներառում է թվով 48 ընդունածություններ։

Թիվ 17 ընդունածությունը մեծամասնական ընդունությունը պարագային է գործում և այլ դիմումները պարագային ընդունությունը պահպանվում է։ Եթե թիվ 17 ընդունածությունը պարագային ընդունությունը պահպանվում է, պարագային դիմումները պահպանվում են պարագային դիմումների պահպանական ժամկետում հաջորդությամբ պահպանվում են այսպիսով մասնակցել է անհաջորդ պահպանական ժամկետը։ Եթե թիվ 17 ընդունությունը պարագային ընդունությունը պահպանվում է, պարագային դիմումները պահպանվում են պարագային դիմումների պահպանական ժամկետում հաջորդությամբ պահպանվում են այսպիսով մասնակցել է անհաջորդ պահպանական ժամկետը։ Եթե թիվ 17 ընդունությունը պարագային ընդունությունը պահպանվում է, պարագային դիմումները պահպանվում են պարագային դիմումների պահպանական ժամկետում հաջորդությամբ պահպանվում են այսպիսով մասնակցել է անհաջորդ պահպանական ժամկետը։ Եթե թիվ 17 ընդունությունը պարագային ընդունությունը պահպանվում է, պարագային դիմումները պահպանվում են պարագային դիմումների պահպանական ժամկետում հաջորդությամբ պահպանվում են այսպիսով մասնակցել է անհաջորդ պահպանական ժամկետը։

հետեւյալ կերպ. Տ. Կարապետյան՝ 7175, Մ. Դայրապետյան՝ 4500, Գ. Ներսիսյան՝ 2374,
Կ. Պողոսյան՝ 27868: Անձգությունների թիվը կազմել է 0:

Թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը 2012թ. մայիսի 11-ի
թիվ 41-Ա որոշմամբ թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը Հայաստանի Հանրապետության
Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզաբանվոր է ընդունած
Կ. Պողոսյանը:

2. Դիմողը գրնում է, որ անհրաժեշտ է անվավեր ճանաչել «Թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզաբանվոր ընդունականի» թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 41-Ա որոշումը և թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը մեծամասնական ընդունակարգով պարզաբանվորի ընդունականի արդյունքները:

Դիմողի պնդմամբ՝ ընդունած առաջարկությունը բազմաթիվ գործառնությունները և գյուղական համայնքների մի շարք աշխատակիցներ հանդես են եկել որպես Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության և այդ կուսակցության մեծամասնական ընդունակարգով թեկնածուի վստահված անձինք և գործառնությունների անդամներ:

Դիմումը գրնում է, որ թիվ 17 ընդունած առաջարկությունը ընդունական հանձնաժողովը, գույք ձեւական պարագաներու օրենսդրական ակտերով ամրագրված սկզբունքների և ընթացակարգերի խախտմամբ մերժել է իր վստահված անձինք դիմումը թիվ 17/27 ընդունական գործառնությունը պարագաների արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ:

Դիմումը վկայակոչում է մի շարք փաստեր, որոնք, իր կարծիքով, խոչընդունակ են քվեարկության գործընթացին: Որպես այդպիսիք նշվում են.

- թիվ 17/27 ընդունած առաջարկությունը ՀՀԿ-ի կողմից առաջադրված թեկնածուի վստահված անձինք վեճեր են սադրել՝ «նպագրակ ունենալով հեռացնել ՀՀԿ-ն չներկայացնող որոշ վստահված անձանց»,

- ընդունած առաջարկությունը մարդիկ ընդունած առաջարկությունը ներկայացնել խումբ-խումբ և հավկապես քվեարկության առաջին երեք-չորս ժամերին, դիվարկել են ընդունականի մեջ կուսակումներ,

- ՀՀԿ-ն ներկայացնող վստահված անձանց խմբերը «... կանգնել են գործառնությունների մուտքի մոտ, այն մասում, որպես փակցված են ընդունականի

ցուցակները եւ քվեաթերթիկների օրինակները եւ ողջ ընթացքում իմպերատիվ ցուցումներ են փվել ընդունակամասերի ընդուներին, թե ում օգտին քվեարկել»,

- արձանագրվել են բազմաթիվ դեպքեր, երբ անձն օգնություն է ցուցաբերել մեկից ավելի «անօգնական» քաղաքացիների եւ այլ դեպքեր:

Դիմողը վկայակողում է, որ անօրինականություններ են փեղի ունեցել նաև թիվ 17/11 ընդունական փեղամասում քվեարկությունների ընթացքում, սակայն փեղամասային ընդունական հանձնաժողովը դրանց պարզած չի արձագանքել:

Դիմոդը բարձրացնում է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածով նախագիծաված բողոքարկման ընթացակարգի անարդյունավետության, մասնավորապես, բողոքարկման համար սահմանված ժամկետների ողջամբության խնդիր: Այս առնչությամբ դիմոդը նշում է, որ 2012 թվականի մայիսի 11-ին դիմում է ներկայացրել թիվ 17 ընդունականությունների ընդունական հանձնաժողով՝ Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավորի ընդունականությունների արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ: Ըստ դիմոդի՝ թեև դիմումը չի ներկայացվել նախքան ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 9-րդ մասի 5-րդ կետով նախագիծաված վերջնաժամկետը, այնուհանդերձ, վերոնշյալ հոդվածով նախագիծաված ժամկետը չի կարելի ողջամբ համարել՝ հաշվի առնելով այն աշխատանքի ծավալը, որը պեսք է կարարի դիմոդը՝ հավաքելու, ամփոփելու եւ ներկայացնելու մի շաբթ ընդունակամասերում ընդունականությունների եւ այլ ընդունականությունների վերաբերյալ փեղեկություններ:

Դիմոդը նշում է, որ թիվ 17 ընդունականություններում փեղամասերում խախտվել է ընդունական օրենսգրքի 66-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջը եւ համապատասխան դրոշմակնքում չի բարեկանացնելու արդյունքում չի գործել կրկնակի քվեարկության հնարավոր դեպքերի կանխմանն ուղղված իրավական երաշխիքը:

Դիմոդի կարծիքով՝ կրկնակի քվեարկությունը, այլոց փոխարեն ընդունականությունները, բացակա, մահացած անձանց փոխարեն քվեարկությունները զանգվածային բնույթ են կրել, ինչը կարելի է շատ արագ փաստել ընդուների կողմից սպորագրված ցուցակների հրապարակման միջոցով:

3. Պարագայություն անհիմն է համարում թիվ 17 ընդունականություններում քվեարկության արդյունքներով ընդունական դրոշումը եւ ընդունական արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ դիմոդի պահանջը:

Ի պարասիսան զյուղապետերի կամ զյուղական համայնքների աշխաբակիցների՝ որպես վարահված անձ կամ գեղամասային ընդրական հանձնաժողովի անդամ հանդիսանալու վերաբերյալ դիմողի պնդումներին, վկայակոչելով ՀՀ Սահմանադրության 83.5-րդ հոդվածը, ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասը, 39-րդ հոդվածի 2-րդ մասը, 149-154.6-րդ հոդվածները, պարասիսանողը նշում է, որ վարահված անձանց՝ օրենքով սահմանված ցանկում ընդգրկված չեն գեղական ինքնակառավարման մարմնի դեկավարը և համայնքային ծառայողը, թիվ 17 ընդրապարագը 48 գեղամասային ընդրական հանձնաժողովներում ընդգրկված թվով 336 անդամներից որևէ մեկը նշանակված չի եղել ընդրական օրենսգրքի՝ վերը նշված հոդվածների պահանջների խախտմամբ, իսկ թիվ 17/27 ընդրական գեղամասի վերաբերյալ ներկայացված հանգամանքներն առանձին մասնավոր դեպք է, որը որևէ հիմնավորմամբ չի կարող ազդեցություն ունենալ անգամ նշված գեղամասում արձանագրված քվեարկության արդյունքների վրա:

Պարասիսանողը նշում է նաեւ, որ դիմողը չի վկայակոչել փաստեր, հիմնավորումներ, ապացույցներ: Թիվ 17 ընդրապարագը թվով 48 գեղամասային ընդրական հանձնաժողովներից 41-ի գրանցամապյաններում քվեարկության օրը խախտումների վերաբերյալ գրառումներ չեն կադրավել, իսկ մնացած թվով 7 գեղամասային ընդրական հանձնաժողովների գրանցամապյաններում առկա գրառումների ուսումնասիրմամբ թիվ 17 ընդրապարագքային ընդրական հանձնաժողովը 11.05.2012թ. կայացրել է թիվ 39-Ա որոշումը, որով գրել է, որ 2012 թվականի մայիսի 6-ի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդրություններում թիվ 17 ընդրապարագում գեղի ունեցած խախտումները որևէ ազդեցություն չեն ունեցել քվեարկության արդյունքների վրա: Ընդ որում, նշված որոշումը չի բողոքարկվել ոչ վերադասության, ոչ էլ դադարական կարգով:

Բողոքարկման գործընթացների արդյունավեպության, բողոքարկման համար սահմանված ժամկեփների առնչությամբ դիմողի հարցադրումների կապակցությամբ պարասիսանողը նշում է, որ դրանք առնչվում են ընդրական օրենսգրքի նորմերի սահմանադրականության խնդրին, որը չի հանդիսանում սույն գործով քննության առարկա: Այդուհանդերձ, պարասիսանողը դիմումը խնդրի առնչությամբ վկայակոչելով ընդրական օրենսգրքով նախադրեսաված՝ քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկի եւ քվեարկության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու ինսփրիդուվները, նշում է, որ մեծամասնական ընդրակարգով պարզաբանվորի ընդրության վերաբերյալ թիվ 17 ընդրապարագքային ընդրական հանձնաժողովին ներկայացված է եղել ընդամենը 2

դիմում, որոնք սահմանված կարգով եւ ժամկետներում քննության առարկա են հանդիսացել ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովում: Մեծամասնական ընդունակարգով քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկի որեւէ դիմում ներկայացված չի եղել: Մեծամասնական ընդունակարգով ընդունակարգով քվեարկության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու մասին ներկայացվել է միայն 1 դիմում, այն է՝ ընդունական օրենսգրքով սահմանված ժամկետների խախտմամբ: Հաս պարագայանողի՝ բողոքարկման ժամկետներն իրական են ու ողջամիկ՝ հաշվի առնելով նաև ընդունակարգությունների արդյունքներն ամփոփելու համար ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովներին օրենքով դրամադրված ժամանակի սահմանափակ լինելը:

Պարագայանողը նաև փասփեց, որ թիվ 17/27 ընդունական գործադրության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ դիմուղի ներկայացուցչի՝ թիվ 17 ՀՀՆ-ին փոստով ուղարկած դիմումն իրենց չի հասել:

4. Դիմողն իր խնդրանքը, ի թիվս այնի, փաստարկում է գործական ինքնակառավարման մարմինների ղեկավարների եւ համայնքային ծառայողների՝ որպես ընդունակարածքում առաջադրված՝ Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության թեկնածուի վստահված անձ եւ գործադրության հանձնաժողովների անդամներ լինելու հանգամանքով:

Այս փաստարկի առնչությամբ սահմանադրական դադարանը նախ արձանագրում է, որ այն անձանց ցանկը, ովքեր չեն կարող լինել վստահված անձ, սպառիչ կերպով սահմանված է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասով: Այդ ցանկում գործական ինքնակառավարման մարմինների ղեկավարները կամ համայնքային ծառայողները ներառված չեն եւ նշված դրույթով սահմանված արգելքը չի փարածվում նրանց վրա: Ներեւարար, նշված անձանց հանդես գալը վստահված անձի կարգավիճակով՝ ինքնին օրենքի որեւէ պահանջի խախտմամբ չի նշանակում:

Դիմուն իր գրավոր բացապրություններում, ընդունելով, որ ՀՀ ընդունական օրենսգիրքը գործական ինքնակառավարման մարմինների ղեկավարների եւ համայնքային ծառայողների համար վստահված անձ լինելու արգելք չի նախադրեաւ, միաժամանակ նշում է, որ «նման արգելքի բացակայությունից ամենեւին չի բխում նման պրակտիկայի սահմանադրականությունը»:

Այս պնդման առնչությամբ սահմանադրական դադարանը գիտում է, որ, նախ՝ առկա պրակտիկայի սահմանադրականության վերաբերյալ հարցադրումը ներկայացնելի չէ քննության առարկա վեճի շրջանակներում, երկրորդ՝ վկայակոչված պրակ-

փիկայի ենթադրյալ «հակասահմանադրականության» վերաբերյալ դիմողի դապողությունները դիմողի կողմից ՌՌ Սահմանադրության 5-րդ հոդվածի 2-րդ մասի սուբյեկտիվ ընկալման եւ մեկնարանման արդյունք են: Սահմանադրական այդ դրույթում ամրագրված պահանջը վերաբերում է միայն այնպիսի գործողություններին, որոնք պերական եւ փեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնագրար անձինք պետք է կապարեն ի պաշտոնե: Այն որեւէ կերպ չի սահմանափակում պաշտոնեական պարբականությունների կապարումից դուրս այլ կարգավիճակում հանդես գալու եւ վերջինիս կապակցությամբ ոչ ի պաշտոնե գործողություններ կապարելու հնարավորությունը:

Ինչ վերաբերում է փեղական ինքնակառավարման մարմինների դեկավարների եւ համայնքային ծառայողների՝ ի խախտումն ՌՌ ընդունական օրենսգրքի 39-րդ հոդվածի 2-րդ մասի պահանջի, թիվ 17 ընդունական դատության մարմինների կազմությամբ պահանջման դատությունների անդամները լինելու՝ առանց կոնկրետ հանձնաժողովների եւ վերջիններիս անդամների դատությամբ մարմինների պահանջման, դիմողի վերացական պնդմանը, սահմանադրական դարձանական արձանագրում է, որ ընդունական այդ հանձնաժողովների անհապական կազմերը հայտնի են եղել քվեարկությունից դեռևս 25 օր առաջ եւ նրանց՝ ՌՌ ընդունական օրենսգրքի 39-րդ հոդվածի 2-րդ մասի պահանջման ժամանակաշրջանում վերաբերյալ որեւէ բողոք կամ բողոքարկման արգելք չի եղել ու սույն գործով ներկայացված չէ:

Վերոնշյալից ենելով, սույն վեճի շրջանակներում սահմանադրական դարձանը մերժելի է համարում դիմողի խնդրանքը՝ ՌՌ կենդանական ընդունական հանձնաժողովից փեղեկություններ պահանջել «...թիվ 17 ընդունական դատության մարմինների պահանջման կազմության համար պահանջել կամ բողոքարկման արգելքի մասին», ինչպես նաև «...թիվ 17 ընդունական դատության մասին» հանձնաժողովից փեղեկություններ պահանջել թվով 48 փեղամասային հանձնաժողովների անդամների, ՌՌ-ի եւ ՌՌ-ական վարակած անձանց վերջին հինգ դատիների ընթացքում կուսակցական պարկանելության եւ գրադարձած պաշտոնների /կապարած աշխատանքի/ մասին»:

5. ՌՌ ընդունական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածով նախագեսված՝ բողոքարկման ընթացակարգերի անարդյունավերության եւ, մասնավորապես, բողոքարկման ժամկերների ոչ ողջամիկ լինելու վերաբերյալ դիմողի փաստարկների առնչությամբ սահմանադրական դարձանագրում է, որ նման հարցադրման միջոցով դիմողն

ըստ Էռլյան բարձրացնում է այդ ընթացակարգերը սահմանող նորմերի սահմանադրականության վերաբերյալ խնդիր:

Սահմանադրական դափարանն ընդունելով արդյունքներով կայացված որոշումների վերաբերյալ վեճերի շրջանակներում բարձրացվող՝ նորմափիվ իրավական ակտերի դրույթների սահմանադրականության հարցերի վերաբերյալ իր դիրքորոշումներն է արդահայտել մասնավորապես իր՝ 2008թ. մարտի 8-ի ՍԴՈ-736, ինչպես նաև 2012թ. մայիսի 31-ի ՍԴՈ-1028 որոշումներում: Ընդգծել է, որ «...ընդունելով արդյունքներով կայացված որոշման հետ կապված վեճի քննության շրջանակներում սահմանադրական դափարանն իրավասու չե միաժամանակ քննության առնել օրենքների սահմանադրականության հարց, ինչը «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՌՌ օրենքով նախադասկան չե»: «Ընդունելով արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճերը չեն կարող դիմումական կազմության կամ այլ պահանջներ ու ընթացակարգեր են նախադասկան»: Սահմանադրական դափարանը միաժամանակ իր ՍԴՈ-1028 որոշման մեջ նշել է քվեարկության արդյունքների բողոքարկման ժամկետների սահմանման, ինչպես նաև հարգելի պարագաներով բաց թողնված ժամկետների վերականգնման իրավակարգավորման հարցերի հետագա օրենսդրական բարեփոխումների անհրաժեշտությունը:

Սահմանադրական դափարանն արձանագրում է նաև, որ ընդունելով բողոքարկման ժամկետների ողջամբության եւ արդարացիության խնդրին բազմից անդրադարձել են նաև Եվրոպայի խորհրդի «Ժողովրդավարություն՝ իրավունքի միջոցով» Եվրոպական հանձնաժողովը («Վենեգիկի հանձնաժողով») եւ ԺՆՄԳ-ը: Մասնավորապես, Ուկրաինայի ժողովրդական պարզամասվորների ընդունելով մասին օրենքի նախագծի վերաբերյալ Վենեգիկի հանձնաժողովի եւ ԺՆՄԳ-ի 2011թ. հոկտեմբերի 17-ի համարելու կարծիքում այդ առնչությամբ նշված է. «Կարեւոր նշանակություն ունի ընդունելու վեճերի առնչությամբ բողոքարկման եւ վեճերի քննության ձգձգվող, երկարագել ընթացքից խուսափելու հանգամանքը, ուստի անհրաժեշտ են ժամկետային սահմանափակումները: Այնուամենայնիվ, այդ ժամկետային սահմանափակումները չպետք է լինեն այնքան սահմանափակող, որ կանխարգելեն արդարացի լուծման հասնելու հնարավորությունը: ... Բողոք ներկայացնելու համար սահմանված վերջնաժամկետից բացառություն պետք է կափարվի այն դեպքում, եթե դիմողն այդ ժամկետում պարզած հետեւողականության

դեպքում չեր կարող իմանալ իրավախախղման մասին, եւ դա է պահանջում արդարության շահը»:

Վերոհիշյալ իրավական դիրքորոշումների գեսանկյունից գնահատելով թիվ 17/27 ընդունած գործառությունների մասին անձեւության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ դիմողի վարակած անձի՝ դիմումի նկարմամբ դրսեւորած մոդելում, սահմանադրական դաստիարակության գործում է, որ թիվ 17 ընդունած գործառությունների ընդունածողության մերժել է այդ դիմումը հիմնականում ձեւական պատճառաբանություններով: Նկատի ունենալով, որ ընդունած գործառությունների վերաբերյալ առավել թվով արձագանքները վերաբերել են հենց այդ ընդունած գործառությունների շրջանակներում ըստ էության պարզել իրավիճակը և անհրաժեշտ հիմքերի առկայության դեպքում՝ ընդհուպ անվավեր ճանաչել այդ գործառությունը քվեարկության արդյունքները: Անկախ այն բանից, որ դիմումը թիվ 17/27 գործառությունները ընդունած գործառությունները /անգործությունները/ իր կողմից բարձրացված հարցի գեսանկյունից դաստիարակության կարգով չի բողոքարկել, այնուամենայնիվ, գործի նյութերը վկայում են, որ թիվ 17/27 ընդունած գործառությունը քվեարկության արդյունքների հետ կապված խնդիրներ առկա են:

Սահմանադրական դաստիարակությունը նաև արձանագրում է, որ այլ ընդունած գործառությունը ենթադրյալ ընդունած գործառությունների վերաբերյալ դիմումի հայտարարություններն ընդհանուր բնույթ են կրում և իրավական հարցակությամբ փաստարկված չեն: Թիվ 17 ընդունած գործառությունը մեծամասնական ընդունած գործառությունը թեկնածուների վարակած անձանց ընդհանուր թիվը կազմել է 247: Օրենքով սահմանված ժամկետներում ու կարգով նշված 247 քաղաքացիների կողմից որեւէ ընդունած գործառությունը մեծամասնական ընդունած գործառությունը քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկի վերաբերյալ որեւէ դիմում չի ներկայացվել: Տեղամասային ընդունած գործառությունը մեծամասնական ընդունած գործառությունը քվեարկության ընթացքին, ապա նաև արդյունքների ամփոփմանը հետեւել են թվով 225 գործառություններ՝ թվով 15 հասարակական կազմակերպություններից, որոնց կողմից նոյնական չի ներկայացվել որեւէ դիմում-բողոք: Թիվ 17 ընդունած գործառությունը ընդունած գործառությունների ներկայացված չեն եղել հարցում կարծիքներ, եւ հանձնաժողովի անդամները չեն պահանջել իրավականացնել վերահաշվարկ կամ քվեարկության արդյունքները ճանաչել անվավեր: Դիմումի կողմից ընդունած գործառությունների որոշումների,

գործողությունների /անգործության/ վերաբերյալ որևէ դափական հայց չի ներկայացվել ՀՀ վարչական դափարան:

Սահմանադրական դափարանն անդրադառնալով ՀՀ Ազգային ժողովի պարգամավորի թեկնածուների, նրանց վստահված անձանց, ինչպես նաև ընդրական գործնթացում վերահսկողական լիազորությամբ օժիքած այլ սուբյեկտների կողմից ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ ՀՀ ընդրական օրենսգրքով նախադասական իրենց իրավունքներից օգբվելու առկա իրավիճակին, հարկադրված է կրկին ու կրկին ընդգծել, որ պասիվ ընդրական իրավունքի իրացման՝ ՀՀ ընդրական օրենսգրքով նախադասական իրավական երաշխիքներն ընդրական իրավունքի գործիքակազմի կարեւոր բաղադրիչներն են, որոնցից օգբվելը չի կարող դիմումավորություն գործադրությամբ իրավական երաշխիքներն եւ նրա վստահված անձանց կամ վերահսկողական գործառույթ իրականացնող այլ անձանց հայեցողությանը թողնված լիազորություն: Այն ժամանակին ու օրենքով սահմանված կարգով չիրականացնելն իմաստագրկում է այդ լիազորությունը, իսկ իրավունքի պաշտպանությունը դաշնում է անհնար:

6. ՀՀ սահմանադրական դափարանն իր՝ 2008թ. մարտի 8-ի ՍԴՈ-736 որոշման մեջ արդահայքել է հետեւյալ իրավական դիրքորոշումը. «...որևէ ընդրապեղամասում կարգաված խախտումները չեն կարող հիմք հանդիսանալ այլ գեղամասերում նմանապիտ խախտումների մասին ենթադրություններ անելու կամ ընդրական գործնթացի օրինականությունն ամբողջությամբ կասկածի քակ դնելու համար: Ընդրությունների արդյունքում ընդունված որոշումն անվավեր ճանաչելու հիմք կարող են հանդիսանալ միայն օրենքով սահմանված կարգով փաստարկված այն կոնկրետ խախտումները, որոնք եական ազդեցություն են ունեցել կամ կարող էին ունենալ ընդրությունների վերջնական արդյունքների վրա»:

Վերոհիշյալ իրավական դիրքորոշմանը համապատասխան գնահատելով դիմողի ներկայացրած փաստարկները՝ սահմանադրական դափարանն արձանագրում է, որ դիմողի մասնանշած կոնկրետ խախտումները, ինչպես նշվեց, հիմնականում վերաբերում են թիվ 17 ընդրապարագքի 17/27 ընդրական գեղամասին:

Նշված գեղամասում, մասնավորապես, դիմուրդական առաքելություն իրականացնող դիմորդը քվեարկության ընթացքում աջակցել է Հայաստանի Հանրապետական կուսակցությանը եւ նրա թեկնածուին եւ հանդես է եկել նրանց օգբին: Սահմանադրական դափարանն արձանագրում է, որ դիմորդի չեղոքության եւ այս կամ այն

թեկնածուին աջակցելու կամ սարտելու անթույլագրելիության պահանջն անուղղակի կերպով նախագիտաված է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 30-րդ հոդվածի 5-րդ մասում: Վերջինիս համաձայն՝ դիվորդի կողմից որևէ թեկնածուի, համամասնական ընդունակարգով ընդունակություններին մասնակցող կուսակցության, կուսակցությունների դաշինքի աջակցելու դեպքում կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովն իրավունք ունի համապատասխան կազմակերպությանը գրկելու դիվորդական առաքելություն իրականացնելու իրավունքից:

Թիվ 17/27 գործադրությամբ արձանագրվել է կրկնակի քվեարկության փորձ, որի կապակցությամբ, ըստ դիմողի, Արարագի ոսպիկանության բաժնում նյութեր են նախապարհապվում: Նշված գործադրությամբ դիմողի վսպահված անձանց նկարմամբ սպառնալիքների կապակցությամբ դիմողի ներկայացուցիչները հաղորդում են ներկայացրել ՀՀ գլխավոր դատախազություն, որի կապակցությամբ եւս նյութեր են նախապարհապվում Արարագի ոսպիկանության բաժնում: Այս գործադրությամբ դիմողի վսպահված անձի կողմից, թեև օրենքով սահմանված ժամկետի խախտման շուրջ առկա վեճին, ներկայացվել է գործադրությամբ քվեարկության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու պահանջ, եւ այդ պահանջը մերժելու վերաբերյալ թիվ 17 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի որոշումը վերադասության կարգով բողոքարկվել է ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողով:

Թիվ 17/27 ընդունական գործադրությամբ գործի ունեցած ընդունականությունների վերաբերյալ պարագաների մասնավորապես, նշել է. «Ինչ վերաբերում է թիվ 17/27 ընդունական գործադրությամբ ներկայացված առանձին հանգամանքներին, ապա հարկ է նկատել, որ նախ նշվածն առանձին մասնավոր դեպք է, որեւէ հիմնավորմամբ չի կարող ազդեցություն ունենալ անզամ նշված գործադրությամբ արձանագրված քվեարկության արդյունքի վրա»:

«Սահմանադրական դարարանի մասին» ՀՀ օրենքի 74-րդ հոդվածի 11-րդ մասի համաձայն՝ եթե պարագաների կողմն ընդունում է այն հանգամանքները, որոնցով դիմող կողմը հիմնավորում է իր պահանջներն ու առարկությունները, ապա վերանում է այդ հանգամանքների վերաբերյալ հետագայում ապացույցներ ներկայացնելու անհրաժեշտությունը: Վերոհիշյալ օրենքի այսպիսի իրավակարգավորմանը համապատասխան զնահարելով պարագաների բացադրություններում 17/27 ընդունական գործադրությամբ վերաբերյալ արդարադարձական պարագաները՝ սահմանադրական դարարանը գրնում է, որ պարագաները չի հերքել դիմողի

կողմից նշված դեղամասում դեղ գրած ընդրախախորումների վերաբերյալ պնդումները եւ, հաշվի առնելով նաև վերոգրյալ հանգամանքները՝ դպջալ դեղամասում դեղ գրած իրավախախորումների վերաբերյալ դիմողի պնդումները համարում է հասպարզած եւ կողմի վկայությամբ լրացուցիչ հիմնավորման անհրաժեշտություն չի առաջանում, ինչի վերաբերյալ սահմանադրական դափարանին միջնորդություն էր ներկայացրել դիմողը: Ելնելով վերոհիշյալից՝ սահմանադրական դափարանն իր՝ 2003թ. ապրիլի 16-ի ՍԴՈ-412 եւ 2008թ. մարտի 8-ի ՍԴՈ-736 որոշումներում արդահայրված իրավական դիրքորոշումներին համապարասխան՝ թիվ 17/27 ընդրական դեղամասում քվեարկության արդյունքները համարում է ոչ հավասպի:

Զեւավորված իրավակիրառական պրակտիկային համապարասխան՝ սահմանադրական դափարանն ընդրությունների ընդհանուր արդյունքների վրա քվեարկության ոչ հավասպի արդյունքների ազդեցությունը գնահապելու նպարակով նման ընդրափեղամասերում առավել ձայներ սպացած թեկնածուի ձայների չափով կրճագում է քվեարկության արդյունքում թեկնածուներին դրված ձայների ընդհանուր դարբերությունը՝ այդ ձայները գումարելով անճշգույթյուններին:

Թիվ 17 ընդրափարածքում առավել ձայներ սպացած պարզամավորի առաջին եւ երկրորդ թեկնածուների ձայների դարբերությունը 20639 է, իսկ դիմողն առավել ձայներ սպացած թեկնածուից պակաս է սպացել 25494 քվե կամ 11.7 անգամ պակաս: Զայների նման հարաբերակցության պայմաններում, հաշվի առնելով նաև թե՛ ընդրողների եւ թե՛ պարզամավորի մյուս թեկնածուների ընդրական իրավունքների երաշխավորման անհրաժեշտությունը, գնահապելով դիմող եւ պարասխանող կողմերի դիրքորոշումները, նրանց կողմից ներկայացված ապացուցողական նշանակություն ունեցող փասդրելները, ուսումնաժողովով թիվ 17 ընդրափարածքային ընդրական հանձնաժողովի 2012թ. մայիսի 10-ի N 35-Ա, մայիսի 11-ի N 39-Ա, N 40-Ա եւ N 41-Ա որոշումները՝ եթե նույնիսկ վերոհիշյալ մոդելում ոչ հավասպի ճանաչվեն ոչ միայն հիմնական վեճի առարկա թիվ 17/27 ընդրական դեղամասի, այլեւ թիվ 17/11 ընդրական դեղամասի քվեարկության արդյունքները /որոնցում առավելագույն ձայներ սպացած թեկնածուի ձայները համապարասխանաբար կազմել են 659 եւ 900/, միեւնույն է, ընդրության ընդհանուր պարկերը չի փոխվում:

7. Ինչ վերաբերում է ՌՇ ընդրական օրենսգրքի 66-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջի խախորման եւ ընդրողների կողմից սպորագրված ցուցակների ոչ հրապարա-

կային լինելու հանգամանքի բացասական հետևանքների վերաբերյալ դիմողի փաս-
փարկներին, ապա այդ փասփարկները գրեթե նույնությամբ ներկայացվել են ՀՀ
Ազգային ժողովի 2012թ. մայիսի 6-ի թե՛ համամասնական, թե՛ մեծամասնական
ընդունակարգով ընդունակարգով կայացված որոշումները վիճար-
կելու վերաբերյալ սահմանադրական դադարան ներկայացված դիմումներում, որոնց
առնչությամբ սահմանադրական դադարանն իրավական դիրքորոշումներ է արգա-
հայիք ՍԴՈ-1028, 1029, 1030, 1031, 1033 որոշումներում, եւ այդ դիրքորոշումները
հավասարապես կիրառելի են սույն գործի շրջանակներում մաքնանշված փասփարկ-
ների առնչությամբ:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով ՀՀ Սահմանա-
դրության 100-րդ հոդվածի 3.1-րդ կետով, 102-րդ հոդվածով, «Սահմանադրական
դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 63, 64 եւ 74-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրա-
պետության սահմանադրական դադարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց**.

1. «Թիվ 17 ընդունական արդյունքներից եւ դեկավարվելով ՀՀ Սահմանա-
դրության 100-րդ հոդվածի 3.1-րդ կետով, 102-րդ հոդվածով, «Սահմանադրական
դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 63, 64 եւ 74-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրա-
պետության սահմանադրական դադարանը մեջ:

2. Թիվ 17/27 ընդունական գործություն քվեարկության արդյունքներն
անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ դիմողի վսփահված անձի՝ փոստով ուղարկած
դիմումի անհետացման, ինչպես նաև այդ ընդունական գործությունը կողմից
վկայակոչված ընդունական գործությունը դիմումի կողմից կողմից վկայակոչված
գործությունը դիմումի կողմից վկայակոչված գործությունը դիմումի կողմից վկայակոչված գործությունը՝ օրենքով սահմանված կարգով ընթացք գործությունը համար:

3. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի
2-րդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում
հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՆՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

22 հունիսի 2012 թվականի
ՍԴՈ- 1034